

Dyrkning af andre Planter, kan producere Landets Sukkerforbrug, som har en Værdi af ca. 12 Mil- lioner Kroner; men isørigt ses der ingensomhelst Grund til, at kun det omhandlede Areal kan be- nyttes, da Sukker ogsaa bruges udenfor Danmark, og netop den ene af de nu bestaaende Fabriker udfører sit Sukker til Sverrig.

Hvad Arbeidskraften angaar, da falder en Del af Arbeidet ved Roedyrkingen paa en Tid af Aaret, hvor der ikke er Trængsel med Mark- arbeidet, og selve Fabrikerne frembyde den Fordel, at det egentlige Arbeide udføres om Vinteren, altsaa paa en Tid, hvor der ofte er Mangel paa Arbeide. Vi tro, at det maatte anses for hel- digt, om denne Industri kunde bidrage til, at Land- arbeidernes Stilling forbedredes, dels ved en Stig- ning af Arbeidslønnen, dels ved at de fik Arbeide paa en Tid, hvor der var Mangel paa Arbeide, og skjøndt vi erkjende, at der findes Steder i Landet, hvor den fornødne Arbeidskraft, navnlig til Sukkerroedyrkning paa større Gaarde, ikke strax kan skaffes tilveie, er der andre Steder, hvor dette ikke vil falde vanskeligt; efter hvad der er oplyst om Forholdene paa Lolland, indforstrev man der i det 1ste Aar 100 svenske Piger til Pasning af Roemarken (500 Tdr. Land), men dette var nærmest fordi den lollandste Tern- bane og derefter Digearbejderne lagde Beslag paa megen Arbeidskraft; der tilbyder sig imidlertid flere og flere Arbeidere fra Omegnen og i inde- værende Efteraar har man maattet afvise mange Arbeidsfjægende. Til Roernes Pasning og For- arbejdelse er der i Alt i de 3 Aar paa Fabriken Lolland betalt i Arbeidsløn 283,000 Kr., hvoraf 70,000 Kr. ere udbetalte til fremmede Arbeidere. I Odense har der, saavidt vides, ikke været Mangel paa Arbeidskraft.

Naagtet vi efter det Anførte have en anden Mening om Sukkerindustriens Betydning end Flertallet, i hvilken Mening vi ere blevene bestyrkede ved, hvad der er meddelt om den overordentlig gun- stige Indflydelse, som denne Industri skal have haft i Udlandet og Udviklingen af Agerbruget og Fremme af Befolkningens Velstand, finde vi dog, at Sagens økonomiske Betydning for Landet i sin Helhed ikke er os saa klar, at vi tør stille For- slag om en almindelig Moderation i Afgiften; men vi indskrænte os til at udtale, at det vilde være ønskeligt, om Regjeringen vilde lade Sagen, der i sigtalt Retning er saa omhyggelig oplyst, undersøge ogsaa i den af os fremhævede Retning, navnlig ved at lade dygtige Landoekonomer gjøre sig bekendte med Forholdene i Ind- og Udlandet, og da vi efter

det Anførte tro eller ialfald ikke tør benægte Mu- ligheden af, at den ommeldte Industri kan blive en Rigsdomskilde for Landet, vilde vi anse det for meget beklageligt, om de 2 nu bestaaende Fa- brikker, der have haft særlige Vanskeligheder at kæmpe med, skulde blive nødte til at standse deres Virksomhed; thi herved vilde denne Industri vist- nos for en Række af Aar være standstet heri Lan- det. Vi vilde derfor anse det for ønskeligt, om Staten paa en kraftig Maade kunde støtte disse Fabriker til at fortsætte deres Virksomhed; men uden en visse Undersøgelse af disse Fabrikers Drift og Sta- tus, hvilken Undersøgelse vi ikke have kunnet fore- tage, kunne vi ikke stille noget Forslag om, hvor- ledes Hjælpen bedst og virksomst kan ydes. Brein- holt ønsker endog, at denne Undersøgelse maa ud- strække sig til, hvorvidt og da hvorledes nye Fa- brikker under lignende Forhold maa hjælpes over Begyndelsesvanskelighederne.

Udvalget maa efter det Anførte indstille Lov- forslaget, som det foreligger, til Betragtelse, kun med efterstaaende Ændringer, med Hensyn til hvis Formulering bemærkes, at man, istedetfor at angive det Beløb, der efter Udvalgets Mening bør tilbagebetales Sukkerfabrikerne, paa den Maade, som Lovreglen om Afgiften nærmest vilde hen- lede til, som Procenter af den Told, der vilde have været erlagt af Sukkeret, hvis det havde været udenlandsk, har foretrukket det ensbetydende simple Udsagn, $\frac{1}{24}$ af den betalte Afgift, og at ligesom det formentlig vil være heldigt, om Loven træder i Kraft, saasnart den er emaneret, hvorfor § 3 menes at burde udgaa, saaledes synes ogsaa § 2, der Intet indeholder, som ikke allerede med Nødvendighed ligger i § 1, helst at burde udelades.

Ændringsforslag.

1) 1ste Linie af § 1 affattes saaledes:

„Istedetfor den ved Loven af 3die Mai 1873 § 2 foreskrevne Afgift for Tilvirkningen af inden- landsk Roesukker erlægges for Fremtiden i Afgift for saadan Tilvirkning:“.

Derimod udgaa §§ 2 og 3.

3) Efter § 1 indfattes følgende ny Paragraf:

„Af de Beløb, som de indenlandske Sukker- fabriker, inden nærværende Lov træder i Kraft, i Henshold til Loven af 3die Mai 1873 have er- lagt i Afgift til Statskassen af det indenlandsk tilvirkede Roesukker, uden at de igjen ved Ud- sørsel ere blevene dem godtgjorte, skal $\frac{1}{24}$ tilbage- betales dem af Statskassen.“

D. B. Adler.

Breinholdt.

C. Johannsen.

Moltke.

Neergaard.

B. Petersen.

Schlegel,
Formand.

Ussing,
Ordfører.

Zyphen-Adeler.